

הישישה הכפוחה אסתר רונזברגר

56 אלף דולר. אך היא לא שמרה את כספה מתחת למיזרון, כפי שקיוו הצעירי ריט, אלא הפקידה אותו בבנק. מאחר שלא היו לה כל יורשים, זכתה המדינה בכספה של הישישה שנרצחה.

קורבן: בטי איציקסון

אלול: צלם הפורנו

טים, ונועצה בפרקליטות, הוחלט להעמיד את גרנות לדין על מעשים מגונים. החובע, אברהם לנדשטיין, ביקש את מעצרו של גרנות עד תום ההליכים, ובית המישפט נענה לבקשתו. עורך הדין צבי לידסקי עירער על-כך בבית המישפט ה' עליון, אך לא זכה לאזניים קשובות. אחרי מעצרו של גרנות, הגיע מיברק

דניאל גרנות (באמצע) מובא לבית המישפט

מהאינטרפול, שהודיע כי הגבר מבוקש בגרמניה בה התגורר לפני עזרתו ארצה, באשמות של מרמה ואונס. מישטרת ישראל מינתה קצין בודק לברר מדוע נערכו הקרנות פרטיות של סרטי הוידאו של גרנות לאנשים שלא היו קשורים בחקירה. נאמר כי חוקר זה הודח כאשר התברר כי גם הוא התעניין יתר על המידה בסרטים.

התובעת פנינה דבורין והסניגורית נירה לידסקי סיכמו בדרישה ופסק הדין ינתן בימים אלה.

חקירות המישטרה גילו כי לזקנה אכן היה אוצר בלוט. היו לה חסכונות בסך של

אב: גרין בראש

ב תחילת 1981, קבע בית המישפט כי בני הוגג איציקסון, המסוכסכים ביניהם, יפגשו בדירתם ויחלקו את רכור שם. בשעות אחר הצהריים חיכתה בטי איציקסון בדירתה, יחד עם עורך דינה אליהו שטרן, ושמעה את צילצול הפעמון. היא פתחה את הדלת, ובעלה, מאיר, נכנס עם עורך דינו ועם אמו. חלוקת הרכוש התחילה בשקט יחסי, אך לפתע תפס הבעל גרון, היכה בו באוזנו של עורך הדין והשחית את פניה של אשתו.

האשה היפה והצעירה הובלה לבית חולים שם נתפרו החתכים בשפתייה, ובמיצהה, לסתה אוחתה וצלעותיה טופלו. אך גם שיבועה ניתוחים פלאסטיים לא השיבו לה את מראה הקודם.

איציקסון נאשם בבית המישפט המחוזי בתל אביב בניסיון לרצוח את אשתו ואת עורך דינה. התובעת הלנה ביילין ניסתה לשכנע את בית המישפט באשמתו, אך לאחר טיעונו של הסניגור צבי לידסקי, לא מצאו השופטים את הכוונה הדרושה לניסיון לרצח, והרשיעו את איציקסון ב' חבלה חמורה. הוא נדון ל-13 שנות מאסר. למרות העונש שהוטל עליו, עדיין אין הבעל מסכים לתת לאשתו גט פיטורין, ונאבק איתה על גובה המזונות.

ב חודש זה התחיל מה שמבטיח להיות גדול מישפט הפורנו והתועבה. דניאל גרנות, גבר בן 58, הצובע את שיערו בשחור, נראה צעיר מגילו, נעצר על ידי המישטרה אחרי תלונות של נערות שונות. הן טענו כי הבטיח להן שכר עבור צילומי העירום, אך לא שילם. חקירת המישטרה העלתה כי בדירתו

הורשע הח"כ ברוב דעות בשניים מתוך סעיפי כתב האישום, וזוכה מהיתר. רק השופט רות אור, שהלקה על שני חברי ריו להרכב, הרשיעה את הח"כ בכל ה' אשמות כולן. אחת התוצאות המיידיות להרשעתו של הח"כ היתה השעייתו מהכנסת התשיעית, לפי חוק חדש שאישרה הכנסת. אך סניגורו, עורך הדין יצחק לאלו, פנה לבג"ץ, וזה פטל את החלטתה של ועדת הכנסת וביטל את השעיית הח"כ ימים ספורים לפני התפזרותה של הכנסת התשיעית. פלאטרושון המשיך לרוץ גם לבחירות לכנסת העשירית, אך נכשל.

סיוון: זיכוי השר

זוק לדיברי גוטליב, לא הצליח גם הוא לשנות את מסקנת השופטים. היה זה אמנם זיכוי מישפטי לשר ולי עוזרו, אך בית המישפט אמר דברים קשים על שיטת חלוקת הכספים במשרד ה' תות, על חוסר אמות מידה לחלוקה, ומתח ביקורת נוקבת על כך. אחת התוצאות המיידיות של המישפט

שני, קבלן הבחירות הנודע יעקב חלפון, זוכה כליל. ההאשמות שהוטחו בפלאטו שרון מייד עם תום הבחירות לכנסת התשיעית, היו כי קנה קולות בדרכי שוחד שונות. פרק' ליט מחוז ירושלים, מיכאל קירש, הגיש נגדו כתב אישום על חמישה פרטי אי שום, וזאת אחרי מאבק ארוך להסרת חסינותו בכנסת. מיצער של עשרות עדים מכל שכבות הציבור עלה בזה אחר זה על דוכן ה' עדים ותאר תמונה מפורטת של תעשיית הבחירות בישראל. אך למרות ה' הרגשה הכללית כי "כולם עושים כך",

אהרון אבו-חצירא נישא על כיתפי אהרין לאתר זיכוי

היתה פרישתו של אבו-חצירא מהמפד"ל, ויצירת מפלגה עתידית חדשה, תמ"י. למרות מישפט פלילי נוסף התלוי ועומד נגד השר, הפעם באשמת מעילה בכספי קרן ציבורית ברמלה, הוא התמנה מחדש לשר גם בכנסת העשירית.

עם תחילת מישפטו החדש, טענו סניגוריו כי מכיוון שהחסינות הוטרה בכנסת הקודמת, על הכנסת העשירית להסיר שוב את חסינותו של השר, לפני תחילת המישפט. השופט ויקטוריה אוסטרובסקי כהן, לפנייה עומד המישפט לדין, דחתה את הטענה, וסניגוריו של השר, עורכי הדין שלמה תוסיה' כהן ורם כספי, פנו לבג"ץ, כדי שיכריע בעניין. בג"ץ דחה את קביעת השופט ודרש להסיר את החסינות של השר מחדש.

נאשם גם עוזרו, משה גבאי, שמואל דסקל, והרב עמרם קורת, נחשדו במתן שוחד.

כוכב המישפט היה עדה מדינה, יש-ראל גוטליב. עסקן המפד"ל מבני ברק, שהעיד כי הוא היה המתווך בין גותני השוחד והשר, באירצון בולט עלה גוט' ליב על דוכן העדים והעמיד עצמו לחי קירה הארוכה והמייגעת של סוללת הס' ניגורים שעמדה מולו. אדישותו הרבה, חוסר הקשר בדבריו, וצורת מתן עדותו עוררו בקהל את ההרגשה כי העד מסומם. עדותו זו הביאה גם את השופטים להטיל ספק במהימנותו ולזכות את כל הנאשמים.

הח"כ לשעבר דויד גלאס, שהעיד כחי

תמוז: רצח הקשישה

חורף הם יצאו לביתה של הקשישה, שברו את החלון באבן שירו מרוגטקה, טיפסו על המרוב ופרצו לדירה. הם קשרו את האשה הישישה בידיה וברגליה, ודחפו סמרטוט לפיה.

למרות היפוש שהם הביאים, מצאו השר דדים רק 200 לירות שהיו באגנקה של הזקנה. בין הסמרטוטים לא מצאו יהלוי מים, מטבעות זהב או כל אוצר אחר. הם עזבו את הדירה כששללם בידיהם, שיחררו את אחי הסמרטוטים שסתם את פי האשה. רק כעבור ימים אחדים מצאו שכנים את הקשישה מתה. היא נתקה מחוסר אוויר.

שלושת הצעירים הועמדו לדין באשמת רצח. בכסף שמצאו בדירה השתמשו כדי לשלם לנהג המונית שהסיע אותם לביתם. הם גם טילפנו למגן דויד כדי להביא עזרה לזקנה, אך שם לא מצאו אונן קשבת. הטלפנית חשבה כי מיששה מותח אותה.

ב שנת תשמ"א בוצעו מיקרים רבים של רצח ותקיפה של קשישים עירוניים. נראה כי עבריינים מתחילים וביירוניהם אלימים מצאו לעצמם טרף קל. במקרים אחדים היו התקיפות מתוכננות מראש, ובמיקרים אחרים היו אלה תקיפות ספונטניות. אחד המיקרים המחרי' דים בחוסר הטעם שבו, היה רצח הגברת אסתר רונזברגר בתל אביב.

הקורבן, אשה בת 73, התגוררה לבדה בדירה בקומה שנייה של בית ברחוב בול בתל אביב. היא התפרנסה מחנות קט' נה, בשוק בול, בעבר היתה האשה נשואה לרופא. אך מזה שנים היא הניחה את עצמה, ונראתה כקצבנית מרודה. היא היתה לבושת קרעים ודירתה הפכה למח' סן סמרטוטים.

אורח חיה עורר את דימונה הפרוע של אנשים, שחשבו כי היא מחביאה בדי' רתה אוצרות נסתרים. אלכסנדר פריד, פאר דויד ודרור לוי, נאשמים כי בליל